

FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Takk for at du kom
og var sammen med oss i dag.
Familien*

Forrettende prest: Linn Victoria Sonerud

Organist: Jon Martin Høie

Solosanger: Trine Hartz

Oddvar Nils Nysæther

* 27.09.1932 + 18.07.2021

*Åssiden kirke
Fredag 30. juli 2021*

Air - Johann Sebastian Bach

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeleses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Ein farfar i livet - Odd Nordstoga

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

Fader vår, du som er i himmelen!
Helligt vorde ditt navn;
komme ditt rike; skje din vilje,
som i himmelen, så og på jorden;
gi oss idag vårt daglige brød;
og forlat oss vår skyld,
som vi og forlater våre skyldnere;
og led oss ikke inn i fristelse;
men fri oss fra det onde.

For riket er ditt, og makten og æren i evighet.
Amen.

Lei, milde ljós, igjennom skoddeeim,
lei du meg fram!

Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!

Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt - eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!

Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!

Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mod - å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn

i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgen renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elskar før, men mist ei tid.

Vårsøg - Henning Sommerro

